

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/634/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1511216541
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1511216541.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Blanky Malichovej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci navrhovateľa: Credium Slovakia, a.s., IČO: 35 845 490, so sídlom Einsteinova 21, Bratislava, proti odporkyni: T. X., narodená XX.X.XXXX, trvale bytom O. X, B., toho času na neznámom mieste, zastúpená opatrovníčkou Mestskou časťou Bratislava - Petržalka, Bratislava, Kutlíkova 17, o zaplatenie 24.906,13 euro s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 5.mája 2014, č.k. 5C/36/2012-132, jednohlasne (pomerom hlasov 3:0) takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti potvrdzuje.

Odporkyni sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

V napadnutom rozsudku súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu 7.906,37 euro s úrokom z omeškania 9% ročne od 29.11.2012 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku návrh zamietol a odporkyni s použitím § 142 ods.1 zák. č. 99/1963 Zb. v platnom znení (ďalej „O.s.p.“) náhradu trov konania nepriznal.

Prisudzujúci a zamietajúci výrok vo veci samej právne odôvodnil § 265, § 269 ods.2 zák.č. 513/1991 Zb. v platnom znení (ďalej „Obch. zákonník“), § 48, § 54 ods.1 zák. č. 40/1964 Zb. v platnom znení (ďalej „Obč. zákonník“) a vecne tým, že návrh na uloženie povinnosti odporkyni zaplatiť navrhovateľovi sumu 24.906,13 euro s 9% ročným úrokom z omeškania posúdil len sčasti ako dôvodný. Z Kúpnej a leasingovej zmluvy č. E., ktorú uzavreli navrhovateľ (v tom čase podnikajúci pod obchodným menom OTP Leasing, a.s.), dodávateľ predmetu leasingu M.-F., s.r.o. a odporkyňa dňa 9.5.2008 podľa § 269 ods.2 Obch. zákonníka zistil, že navrhovateľ financoval nákup jazdeného vozidla E. J. J. J., rok výroby XXXX, v obstarávacej cene 770.000 Sk, ktoré prenechal do nájmu odporkyni na dobu 60 mesiacov. Odporkyňa sa zaviazala vopred uhradiť zvýšenú splátku 231.000 Sk, spracovateľský poplatok 15.400 Sk a zaplatiť 60 mesačných splátok po 14.374,50 Sk, vrátane poistenia s DPH. Percentuálna miera nákladov (RPMN) je uvedená 23,354%, odpredajný poplatok predstavoval 1.119 Sk vrátane DPH a neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Obchodné podmienky pre finančný nájom (leasing) motorových vozidiel. Podľa preberacieho protokolu vozidlo odporkyňa od dodávateľa prevzala 9.5.2008. Dňa 28.8.2008 podľa čl. 13 ods. 1 písm. b) Obchodných podmienok pre finančný nájom (leasing) motorových vozidiel (ďalej len „OP“) navrhovateľ okamžite od zmluvy odstúpil, odstúpenie bolo odporkyni zaslané na adresu jej trvalého bydliska a zásielka sa navrhovateľovi vrátila späť ako neprevzatá v odbernej lehote.

Súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia ďalej konštatoval, že predmet leasingu bol odporkyni odňatý ešte pred odstúpením od zmluvy, odobratie zabezpečoval zmluvný partner navrhovateľa MABORO, s.r.o. a podľa preberacieho protokolu odporkyňa zástupcovi tejto spoločnosti vozidlo odovzdala 28.7.2008, potvrdenie prevzatia je zo dňa 28.8.2008 s odtlačkom pečiatky M. Slovakia s.r.o.. Vozidlo malo v čase odobratia poškodený lak zadného nárazníka a bolo znečistené. Zo záverečnej správy k inkasnému konaniu vyplýva, že odporkyňa mala po dohode dlh uhradiť do 27.7.2008, termín nedodržala, vozidlo bolo preto zaistené do depozitu, po týždni odporkyňa oznámila, že nemá možnosť platiť a o vozidlo nemá záujem, preto bolo vozidlo 28.8.2008 odobraté a riadne odovzdané.

K odobratému vozidlu navrhovateľ vystavil evidenčnú kartu, z ktorej súd prvého stupňa zistil, že predmet leasingu bol od 28.8.2008 umiestnený v M. Slovakia s.r.o. s uvedením závad - poškodenia laku na oboch predných blatníkoch, oboch predných dverách a vonkajších zrkadlách, na zadnom nárazníku, na zadnej kapote/dverách a oboch zadných blatníkoch. Urobená bola výmena pravého predného svetla. Na evidenčnú kartu navrhovateľ zapisoval údaje o cene, za ktorú mienil predmet leasingu predať. Prvú predajnú cenu 642.000 Sk schválilo predstavenstvo 10.9.2008, potom bola od 6.10.2008 do 7.10.2009 cena cca raz mesačne znižovaná. Od 8.10.2009 do 8.7.2010 nie je na karte žiadny zápis, až 9.7.2010 s cenou 3.295 eur. Z vykonaného dokazovania súd prvého stupňa ďalej ustálil, že prvé ocenenie vozidla po odňatí uskutočnil M. U. s dňa 10.9.2008, nákupnú cenu určil sumou 611.400 Sk, prihliadol na znižujúce položky, ktorými bol počet dovtedajších majiteľov a suma potrebná na odstránenie poškodenia (kalkulácia ceny odstránenia závad - lakovanie -bola súčasťou ocenenia). Druhé ocenenie vykonala znalecká organizácia SLOVDEKRA, s.r.o. ku dňu 16.6.2009, ku ktorému bola určená všeobecná hodnota vozidla 7.801 euro (235.012,93 Sk) vrátane 19% DPH. Tretie ocenenie bolo formou doplnenia pôvodného znaleckého posudku ku dňu 21.6.2010, ku ktorému znalec určil všeobecnú hodnotu 3.294 euro (99.235,04 Sk) vrátane 19 % DPH. Predmet leasingu navrhovateľ odpredal na základe kúpnej zmluvy z 3.8.2010 kupujúcemu ET Slovakia s.r.o. za kúpnu cenu 3.295 euro.

Súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľ uplatnený nárok vyčíslil vo výške 24.906,13 euro pozostávajúcej z nárokov v zmysle splátkového kalendára 1.431,45 euro (predstavujúcich neuhradené splátky, ktoré sa stali splatnými do predčasného ukončenia zmluvy, keď odporkyňa okrem zvýšenej splátky žiadne iné splátky neuhradila a do dňa ukončenia zmluvy sa stali splatné 3 splátky po 477,15 euro), zo škody z predaja vo výške 17.651,42 euro (predstavujúcej nesplatenú časť istiny 14.356,42 euro, t.j. súčet istín 4. až 60. splátky, ktoré sa odstúpením stali predčasne splatnými, zníženú o výnos speňaženia predmetu leasingu 3.295 euro) a z ďalších nárokov 9.118,26 euro (poplatku za predčasné ukončenie zmluvy 296,31 euro účtovaný podľa čl. 8 ods. 12 OP a Sadzobníka poplatkov, zmluvnú pokutu za nedodržanie doby nájmu 165,96 euro, dohodnutej v čl. 12 ods. 5 OP, odúročený ušlý zisk 8.260,78 euro v zmysle čl. 13 ods. 1 OP, ktorý predstavuje súčet úrokovej časti leasingových splátok č. 4 až 60, náklady na odhlásenie vozidla 39,50 euro v zmysle čl. 12. ods. 4 OP, odobratie predmetu leasingu 260,71 euro v zmysle čl. 12 ods. 4 OP a náklady na znalecký posudok 95 euro v zmysle čl. 12 ods. 4 OP).

Vzhľadom k tomu, že odporkyňa leasingovú zmluvu neuzatvárala ako podnikateľka, predmet leasingu bol určený na jej bežné použitie, t. j. na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Zmluvu súd prvého stupňa posúdil ako spotrebiteľskú a hoci (vzhľadom na výšku ceny leasingu) nespádala pod úpravu zákona o spotrebiteľských úveroch, právne vzťahy z nej vyplývajúce posudzoval aj na základe osobitných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 54 ods., § 48). Námietku opatrovníčky odporkyne o premlčaní nároku posúdil ako nedôvodnú, Navrhovateľom uplatnený nárok nie je nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 457 Obč. zákonníka a nepremlčiava v subjektívnej dvojročnej lehote. Odo dňa odstúpenia od zmluvy do dňa začatia súdneho konania pre tento prípad platí všeobecná trojročná premlčacia doba (§ 101 Obč. zákonníka), ktorá do dňa podania návrhu neuplynula a právo uplatnené navrhovateľom nie je premlčané.

K námietke opatrovníčky odporkyne poukazujúcej na neprimerané zníženie ceny, za ktorú bol predmet leasingu odpredaný a na podmienky, za ktorých k predaju došlo súd prvého stupňa konštatoval, že navrhovateľ ako jediný dôkaz, že sa snažil predmet leasingu predať, predložil evidenčnú kartu odňatého vozidla. Neuviedol bližšie podrobnosti o tom, akým spôsobom bolo vozidlo na predaj ponúkané a pre odstup času už nemohol zadovážiť dôkazy preukazujúce, či a po akú dobu bolo vozidlo v autobazáre vystavené, resp. ponúkané na predaj aj cez internet. Poukázal ďalej na to, že pre oblasť obchodno-právnych záväzkových vzťahov je stanovené pravidlo zakazujúce zneužitie práva. Okrem iného je

vyjadrené aj tým, že sa právna ochrana neposkytne takému výkonu práva, ktorý odporuje poctivému obchodnému styku (§ 265 Obch. zákonníka). O rozpor so zásadami poctivého obchodného styku ide vždy vtedy, ak účastník právneho vzťahu pri presadzovaní svojich záujmov zneužíva svoje práva na úkor druhého účastníka, ak výkon jeho práv jednoznačne smeruje len k poškodeniu druhej strany s cieľom dostať ju do nepriaznivej situácie. Výnosy z predaja výrazným spôsobom ovplyvňujú celkovú výšku záväzku leasingového nájomcu po predčasnom ukončení zmluvy, napriek tomu leasingová zmluva uzavretá medzi účastníkmi nerieši, ako má prenajímateľ pri odpredaji postupovať. Jediná zmienka je v čl. 7 ods. 6 OP, ktorou nájomca berie na vedomie, že prenajímateľ vozidlo odpredá spôsobom umožňujúcim speňaženie v lehote čo najkratšej. Navrhovateľ v danej veci nepreukázal, že by pri predaji vozidla postupoval s potrebnou starostlivosťou tak, aby bez ukrátenia svojich práv získal z predaja čo možno najvyšší výnos a nájomcu tým nad nevyhnutne potrebnú mieru nezaťažil. Okrem evidenčnej karty odňatého vozidla nepredložil žiaden dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že on alebo jeho zmluvný partner vyvíjal akékoľvek aktivity smerujúce k odpredaju vozidla. Evidenčná karta sama osebe nie je dôkazom o snahe predmet leasingu predat', preukazuje len to, že navrhovateľ predajnú cenu znižoval (od 8.10.2009 už ani to nie).

Súd prvého stupňa uviedol že v dobe, kedy bol predmet leasingu odporkyni odňatý, ešte na Slovensku trh s jazdenými vozidlami nestagnoval, následky finančnej krízy sa v tom čase ešte nezačali výrazne prejavovať. Vyplýva to aj z odhadu nákupnej ceny vozidla, ktorú k 10.9.2008 určila spoločnosť M. U.. Z rozhodovacej činnosti je súdu prvého stupňa známe, že spoločnosť M. U. sa zaoberá prieskumom trhu s vozidlami, v ktorej oblasti patrí k uznávaným odborníkom, z jej prieskumov trhu vychádzajú aj niektorí znalci pri stanovení koeficientu dopytu na trhu, resp. koeficientu predajnosti vozidiel. Nákupná cena 20.294,76 eur, ktorú táto spoločnosť určila k 10.9.2008 zodpovedala cene, za ktorú bolo v tom čase možné predmet leasingu predat'. Navrhovateľ vozidlo predal až dva roky po jeho odňatí, síce za cenu určenú v dodatku k znaleckému posudku, ktorá je však podstatne nižšia, než akú mohol dosiahnuť, ak by konal s potrebnou starostlivosťou a v zmysle čl. 7 ods. 6 H. vozidlo odpredal spôsobom umožňujúcim speňaženie v lehote čo najkratšej. Kupujúcim bol autobazár, prostredníctvom ktorého navrhovateľ, podľa jeho tvrdenia, predmet leasingu márne dva roky ponúkal na predaj. Ak bolo právo vykonané v rozpore s poctivým obchodným stykom a nepožíva právnu ochranu, nemožno nárok, ktorý je výsledkom takéhoto výkonu práva, v súdnom konaní priznať. Podľa názoru súdu prvého stupňa mohol navrhovateľ pri riadnej starostlivosti predajom predmetu leasingu získať výnos 20.294,76 euro, čo je o 16.999,76 euro viac, než suma, za ktorú navrhovateľ vozidlo predal. Súd preto odporkyni uložil povinnosť, aby navrhovateľovi zaplatila 7.906,37 eur, t. j. finančný nárok 24.906,13 eur, ktorý navrhovateľ vyčíslil vo finančnom vysporiadaní leasingovej zmluvy, znížený o čiastku 16.999,76 euro; vo zvyšku nárok ako nedôvodný zamietol.

Pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa na zaplatenie úroku z omeškania 9% ročne z dlžnej sumy od 2.9.2010 (odôvodneného tým, že finančné vysporiadanie bolo odporkyni doručené 18.8.2010 a nedoplatok bola povinná uhradiť do 14 dní) zohľadnil, že zásielku, ktorou bolo odporkyni doručované finančné vysporiadanie, pošta vrátila navrhovateľovi späť s poznámkou „adresát neznámy“. Za doručeníu by podľa čl. 15. ods. 4 a 5 OP mohla byť považovaná len vtedy, ak by ju navrhovateľ zaslal odporkyni na adresu uvedenú v leasingovej zmluve alebo na posledne známu adresu, ktorú odporkyňa určila. V leasingovej zmluve bolo uvedené trvalé bydlisko odporkyne (O. XXXX/X, B.), ktoré je prečiarknuté a rukou dopísané OV TIP s.r.o., Gorkého 4, Košice. Kto a kedy zmenu vyznačil, nie je zo zmluvy zrejme. Navrhovateľ uviedol, že tak urobila odporkyňa ešte pri podpísaní zmluvy. V rozpore s týmto tvrdením navrhovateľ oznámenie o odstúpení od zmluvy doručoval odporkyni na adresu jej trvalého bydliska a túto adresu uviedol aj vo finančnom vysporiadaní. Finančné vysporiadanie však nebolo odporkyni zaslané ani na zmenenú adresu. Ako adresát bola na zásielke označená Andrea Pekárová, Gorkého 4, Košice, t.j. bez uvedenia OV TIP s.r.o.

Finančné vysporiadanie preto bolo odporkyni účinne doručené až po začatí súdneho konania dňa 14.11.2012 prostredníctvom opatrovníčky, ako príloha k návrhu na začatie konania. Pohľadávka sa tak stala splatnou až 28.11.2012 a odporkyňa sa do omeškania mohla dostať až od 29.11.2012 a len od tohto dňa je povinná platiť aj úrok z omeškania. Na základe tejto úvahy súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť 9% ročný úrok z omeškania z priznanej sumy za obdobie od 29.11.2012 do zaplatenia .

Proti zamietajúcemu výroku rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ namietajúc, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a sú teda dané odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.. Nesúhlasil s konštatáciou súdu prvého stupňa o tom, že sa mu nepodarilo preukázať, že pri speňažovaní predmetu leasingu postupoval s riadnou starostlivosťou tak, aby predmet leasingu predal s čo možno najvyšším výnosom. Z dôkazov predložených v konaní vyplýva, že si nechal vypracovať prvý znalecký posudok na ocenenie predmetu leasingu dňa 10. 9. 2008. Napriek tomu, že hodnota vozidla bola znalcom stanovená na sumu 20. 294,76 euro, schválilo predstavenstvo navrhovateľa prvú predajnú cenu vozidla na sumu vyššiu. Urobil tak práve z dôvodu, že sa snažil o speňaženie predmetu leasingu s čo možno najvyšším výnosom, v dôsledku čoho by sa znížila jednak tzv. škoda z predaja a jednak jeho celkový nárok vyčíslený vo finančnom vysporiadaní. Po približne deviatich mesiacoch od prvého ocenenia nechal vypracovať druhý znalecký posudok, ktorým bol predmet leasingu ocenený na sumu 7.801 euro. Po uplynutí ďalších dvanástich mesiacov, v ktorých sa mu nepodarilo prediť auto, nechal vypracovať tretí znalecký posudok s hodnotou predmetu leasingu 3.294 euro. Až následne sa dňa 3. 8. 2010 podarilo predmet leasingu za túto cenu prediť. Odvolateľ poukázal na právne závery NS Českej republiky v jeho rozhodnutí zo dňa 31. 7. 2012, sp. zn. 32 Cdo 3390/2010 a na stanovisko občianskoprávneho a obchodného kolégia Najvyššieho súdu zo dňa 8.9.2010, Cpjn 204/2007.

Odvolateľ ďalej uviedol, že súhlasí s názorom, že predajná cena predmetu leasingu nemôže byť pri výpočte takzvanej škody z predaja jediným rozhodujúcim a kritériom. Poukázal na ďalšie dve podstatné kritériá, ktoré súd prvého stupňa pri znížení žalobného nároku o sumu 16. 999,76 euro vôbec nezohľadnil, a to rozhodnú dobu a obvyklú cenu. Okolnosť, že predmet leasingu sa nepodarilo speňažiť bezodkladne po predčasnom ukončení zmluvy, nemôže ísť na jeho ťarchu a už vôbec nie spôsobom, že jeho nárok bude bez ďalšieho znížený o sumu, ktorá predstavuje rozdiel medzi prvým ocenením predmetu leasingu a následným reálnym výnosom z predaja.

Pokiaľ ide o výrok týkajúci sa požadovaných úrokov z omeškania nesúhlasil s tým, že úrok z omeškania možné priznať len odo 29. 11. 2012, v, nakoľko pohľadávka sa má stať splatnou až ku dnu 28. 11. 2012, a to po doručení finančného vysporiadania opatrovníčke odporkyne. Mal za to, že zásielku obsahujúcu finančné vysporiadanie je nutné v súlade s čl.15 ods.4 ,5 OP považovať za doručení odporkyne dňom vrátenia zásielky z dôvodu, že je odporkyňa na adrese neznáma, t.j. dňom 18. 8. 2010. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zmenil prvý výrok napadnutého rozsudku tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť mu sumu 7.906,37 euro s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 7.906,37 euro od 2. 9. 2010 do zaplatenia. Druhý výrok napadnutého rozsudku navrhol odvolaciemu súdu zmeniť tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 16.999, 76 euro s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 16.999,76 euro od 2. 9. 2010 do zaplatenia. Zároveň žiadal, aby mu odvolací súd priznal náhradu trov a prvostupňového a odvolacieho konania.

Odporkyňa sa k riadne doručenému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejednalo sa o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, vo veci súd prvého stupňa nerozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je podané dôvodne. Súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 120 ods. 1 O. s. p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti uplatneného nároku, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 132 O. s. p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, dostatočne a zrozumiteľne odôvodnil (§ 157 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 212 ods. 1 O.s.p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

V súvislosti s podaným opravným prostriedkom navrhovateľa považuje odvolací súd za potrebné ako prvoradá uviesť, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním (§ 212 ods. 1 O.s.p.), podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý

zahrňuje v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa preskúmal len čo do zamietajúceho výroku, ktorým bol zamietnutý návrh v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 7.906,37 euro od 2. 9. 2010 do 28.11.2012 a návrh v časti o zaplatenie sumy 16.999,76 euro s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 16.999,76 euro od 2. 9. 2010 do zaplatenia a len v rozsahu odvolacích dôvodov navrhovateľa obsiahnutých v podanom odvolaní.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

S poukazom na citované ustanovenie, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd nezistiac v postupe súdu prvého stupňa z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého zamietajúceho výroku rozsudku prvostupňového súdu, v ktorom súd prvého stupňa nad priznaný prísudok zamietol návrh v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 7.906,37 euro od 2. 9. 2010 do 28.11.2012 a návrh v časti o zaplatenie sumy 16.999,76 euro s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 16.999,76 euro od 2. 9. 2010 do zaplatenia, v ktorom podrobne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o uplatnenom nároku podstatný význam, ktoré odvolateľ zopakoval v odvolaní podanom proti rozsudku; z uvedeného dôvodu, osvojac si dôvody napadnutého rozhodnutia v tejto časti, odvolací súd využíva možnosť danú mu ust. § 219 ods.2 O.s.p. na vypracovanie tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia.

K doplneniu dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a v záujme dôsledného vyporiadania sa s odvolacími námietkami smerujúcimi proti zamietajúcejmu výroku rozhodnutia vo veci samej odvolací súd udáva nasledovné.

Zásadným odvolacím dôvodom navrhovateľa bola námietka o tom, že pri posudzovaní zamietnutej istiny vo výške 16.999,76 euro predstavujúcej rozdiel medzi nákupnou cenou predmetu leasingu k 10.9.2008 (20.294,76 euro) a cenou, za ktorú bol predmet leasingu 3.8.2010 odpredaný (3.294 euro) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. d/ a § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.).

K navrhovateľom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p. (t. j. že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 133 až § 135 O. s. p.. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený. Rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovenia § 133 až § 135 O. s. p. alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

V sporovom konaní, o ktoré ide aj v prejednávanej veci, platí dispozičná a prejednacía zásada. Prejednacía zásada spočíva v tom, že tvrdenie skutočností a navrhovanie dôkazov, ktoré ju preukazujú, je zásadne vecou účastníkov konania. Úprava vychádza z toho, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch a ukladá im označiť dôkazy k preukázaniu tvrdenia. Účastník má teda povinnosť tvrdenia (§ 79 ods.1 a § 101 ods.1 O.s.p.) a povinnosť dôkazu. K splneniu tejto povinnosti je zaviazaný každý účastník konania. Účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti a označia dôkazné prostriedky a sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; len súd ale rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná (viď § 120 ods.1 O.s.p.). Ani v sporovom konaní úprava neopúšťa zásadu materiálnej pravdy ako protipól zásady formálnej pravdy. Zásada materiálnej pravdy je vyjadrená najmä v § 153 ods.1 O.s.p. tak, že základom rozhodnutia súdu je zistený skutkový stav. V prípade, ak účastník si nesplní povinnosť tvrdenia, teda neunesie bremeno tvrdenia, má za následok, že skutočnosť, ktorú účastník vôbec netvrdil a ktorá nevyšla inak v konaní najavo, spravidla nebude predmetom dokazovania. Ak sa jedná o rozhodnú skutočnosť podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre účastníka väčšinou za následok nepriaznivé rozhodnutie. K naplneniu týchto skutočností došlo aj v prejednávanej veci tým, že navrhovateľ v priebehu konania pred súdom prvého stupňa aj podľa názoru odvolacieho súdu nepreukázal, že pri speňažovaní predmetu leasingu v období po 28.8.2008 (kedy bol predmet leasingu odporkyňou odovzdaný a jeho nákupná cena bola určená na výšku 20.294,76 euro) postupoval s potrebnou starostlivosťou tak, aby bez ukrátenia svojich práv získal z predaja čo najvyšší výnos. Pokiaľ k predaju predmetu leasingu došlo až dňa 3.8.2010 za cenu 3.294 euro (t.j. takmer po dvoch rokoch od odovzdania vozidla odporkyňou), nie je možné pri absencii akýchkoľvek dôkazov preukazujúcich akým spôsobom, či vôbec a po akú dobu bolo motorové vozidlo ponúkané, škodu z predaja motorového vozidla pripísať na vrub odporkyne. Je treba sa zhodnúť s názorom súdu prvého stupňa o tom, že v konaní navrhovateľom doložená Evidenčná karta nie je sama osebe dôkazom o snahe predmet leasingu predat' a z jej obsahu je možné vyvodit' len skutkové závery týkajúce sa postupného znižovania predajnej ceny vozidla.

K námietke odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanom prípade, v ktorom konajúci prvostupňový súd zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery a aplikoval správny právny predpis, namietaná vada konania nebola odvolacím súdom zistená. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní poukazuje na právne závery NS Českej republiky v jeho rozhodnutí zo dňa 31. 7. 2012, sp. zn. 32 Cdo 3390/2010 a na stanovisko občianskoprávneho a obchodného kolégia Najvyššieho súdu zo dňa 8.9.2010, Cpjn 204/2007 odvolací súd konštatuje, že uvedené rozhodnutie a stanovisko nie sú pre slovenské súdy záväzné. Naviac, i právne závery prijaté v rozhodnutiach vyšších stupňov súdov je treba posudzovať v súvislosti s konkrétnymi okolnosťami každého prejednávaného prípadu. Uvedenú námietku odvolateľa odvolací súd preto posúdil tiež ako nedôvodnú.

Pokiaľ ide o odvolanie navrhovateľa do zamietajúceho výroku, ktorým bol zamietnutý návrh v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 7.906,37 euro od 2. 9. 2010 do 28.11.2012, súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí podrobne a dôsledne vysvetlil dôvody vedúce ho k určaniu momentu, v ktorom sa odporkyňa dostala do omeškania so splnením dlhu (t.j. až dňom 29.11.2012). Pokiaľ odvolateľ v podanom odvolaní poukazuje na, že zásielku obsahujúcu finančné vysporiadanie je nutné v súlade s čl.15 ods.4 ,5 OP považovať za doručení dňom vrátenia zásielky z dôvodu, že je odporkyňa na adrese neznáma, s jeho záverom sa nestotožňuje ani odvolací súd. Odvolateľovi dáva do pozornosti, že uzavretej leasingovej zmluve bolo uvedené trvalé bydlisko odporkyne (O. XXXX/ X, B.), ktoré je prečiarknuté a rukou dopísané OV TIP s.r.o., Gorkého 4, Košice. Keďže z dokazovania a ani zo zmluvy nie je zrejmé, kto a kedy zmenu vyznačil, nemožno považovať oznámenie o odstúpení od zmluvy doručované odporkyni na adresu jej trvalého bydliska (keď túto adresu uviedol navrhovateľ aj vo finančnom vysporiadaní) za riadne doručené. V nadväznosti na uvedené potom súd prvého stupňa správne ustálil za moment omeškania odporkyne s finančným plnením deň nasledujúci po uplynutí

lehoty na plnenie (28.11.2012), ktorá začala plynúť doručením návrhu na začatie konania s prílohami opatrovníčke odporkyne (14.11.2012).

Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti napadnutej odvolaním (vrátane výroku o trovách konania pred súdom prvého stupňa) podľa § 219 ods.1,2 O.s.p. ako vecne a správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods.1 v spojení s ust. § 142 ods.1 O.s.p., keďže odporkyňa majúca plný úspech v odvolacom konaní, si právo na náhradu trov odvolacieho konania uplatnila a trovy odvolacieho konania jej z obsahu spisu nevyplyvajú. V danej veci bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods.3 O.s.p.) a v súlade s ust. § 21 ods.2 zák.č. 36/2005 Z.z. v platnom znení o Spravovacom a kancelárskom poriadku bolo v rovnakej lehote zverejnené v elektronickej podobe na webovej stránke súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.